

Vladimír Šis:

DYNA.

Nás šest i s vůdce zastali jsme starého Škrelu v osamělém jeho domku opodal vsi. Seděl u ohniště a krájel kůži na opánky. Žena jeho Duma něco šila a v koutu tloukla v hluboké, dřevěné stoupi kávu. Dyna, zdravé, devětnáctileté děvče.

Když jsme vešli — a já jsem ani nevěděl, proč jsme přišli — Škrela vypustil kůži z rukou a ohlédl se po pušce, jež visela u dveří. Všiml jsem si, jak zbledl a jak se mu zatřásla bezvousá brada. Vůdce náš přisedl bez pozdravu k ohništi a zapálil si cigaretu.

Škrela tázavě na něho pohlédla. "Upeč ovi!" suše poručil vůdce. "Nejedli jsme od rána."

Škrela mlčky vyšel z domu a s ním dva z našich. "A my si zatím můžeme odpočinouti. Prostřete tu nějaké ty hadry!"

Obě ženy ustrašeně chvatně počaly rozestýlati po hliněné podlaze ovčí kůže i houně, zatím co venku slyšeti bylo bekot.

Byl jsem unaven a ulehl jsem bez pobízení. Ale nemínil jsem spáti. Položil jsem se na záda a upřel oči na strop a potom do ohně. To mne uspal. Když mě probudili, byla večere již hotova. Večeřeli jsme mlčky, odřezující si kousky masa svými noži a příkusující nasládlý chléb kukuřičný. Škrela, žena i dcera stáli opodal a jako by si nás ani nevšimli. Škrela byl už starý člověk, šedesátník, s několika jizvami v líci. Viděl jsem ho i dřív a věděl jsem o něm jen tolik, že je náš. A proto mi bylo divné, proč se nás tak straní a proč je náš vůdce tak vážný.

Když jsme povečeřeli, vůdce mi řekl, abych tu zůstal s ženami a dával na ně pozor, že on zatím s ostatními i Škrelou skončí nějakou práci. Nezeptal jsem se "jakou práci," a rád jsem svolil, poněvadž byla venku zima.

Odešli. Viděl jsem jen, jak se Škrela na prahu zastavil a ohlédl: pohled jeho byl dlouhý a teskný. Žena jako by se chtěla k němu rozběhnouti, ale zatím oni vyšli a zavřeli dveře za sebou.

Osaměl jsem s ženami. Duma byla suchá stařena s ostrým nosem i pronikavými očima, jež se s nepokojem zastavily na mně. Cítil jsem ostrý její pohled, ale ani jsem se na ni neohlédl.

Dyna seděla v koutku a měla líce zakryté rukama. Zaslechl jsem pláč a zamyslil jsem se: Proč pláče?

A bylo mi nepříjemno: nemohu viděti ženských slzí. Vstal jsem a přistoupil k oknu. Venku byla zima a ticho. Opřel jsem čelo o chladné sklo a zavřel oči. O ženy jsem se nestaral. Nechápal jsem, proč bych je měl lícovati, nechápal jsem prostě ničeho.

V komíně zahučel vítr i oheň vysoko zaplápolala.

Ohlédl jsem se a uviděl jsem černé oči a bledou, pravidelnou tvář Dyninu. "Co je?" otázal jsem se, překvapen podivným výrazem jejích očí.

Neodpovídala. Rozhlédl jsem se světnicí, ale Dymy neviděl jsem nikde.

"Kde je stará?" Přiskočil jsem k dveřím, Dyna mě však uchopila pevně za ruku.

"Nechod', zůstaň tu!" zašeptala a v šeptu jejím bylo tolik zoufalé prosby, že jsem se zastavil.

"Co je ti, alal ti víra!?" Dyna neodpovídala a vlekla mě k ohništi. Sedl jsem na nízkou stoličku a ona přisedla mi k nohám.

Byl jsem znepokojen: kam se poděla stará? Pomyslil jsem si, že mi vůdce ne jen tak bezdůvodně přikázal, abych dával pozor na ženskou, a chtěl jsem opět vyskočiti; Dyna však objala mi nohy a přitiskla k nádrům.

"Nechod', chtějí mi zabít otec."

"Zabít?"

"Povídají, že je zrádce, že donášel na vás tureckým úřadům."

"A nedonášel?"

"Ne. A kdyby, sama bych ho ubila. Tam tou jeho vlastní puškou bych ho zastřelila."

A Dyna pohlédla mi ostře do očí a ukázala rukou na pušku zavěšenou u samých dveří.

Zamyslil jsem se. Oheň tiše praskala a u mých nohou leželo děvče, hrozeící svému otcí smrtí.

Z dálky doleho tlumeně několik úsečných výstřelů. Děvče křečovitě se vrvalo mi nohy. Cítil jsem, jak se chvěje. Oči měla široce rozepřené a

rtý něco šeptaly — snad kletbu našim, snad i mně.

Pak nově vystřelily.

Odstřelil jsem ji a uchopil pušku. "Pozdě jdeš!"

A jakoby se mi posmívala. "Proč?"

A nerozhodně jsem se zastavil u samých dveří.

Dyna se usmála. "To střílejí naši. Můj otec je zachráněn. Ej vala! (Díky ti!)"

Neodpověděl jsem a hnál jsem se tam, kde se rozléhaly výstřelky. Rozpoznal jsem v mlhavém tom chaosu třeskot vojenských, italských opakovaček svých druhů. Právě jsem se již přibližoval k bojišti, když tu naši jakoby ochabovali: výstřelky jejich zřídly. Neváhaje přikřel jsem se za jakýsi plot a vystřelil jsem bez míření pětkrát po sobě ze své opakovačky.

Moji druzi poznali její hlas a výstřelky jejích ozvlily. Nepřítel — venkovan, jež beze vší pochybnosti zavolala žena Škrelova, aby ho vysvobodila, dali se na útěk. Zahlédl jsem, jak proti mně běží kdosi, těžce oddychující. Neměl jsem ni času, abych se lépe podíval, kdo je to, a spěšně zatačiv do ložiska nových pět nábojů, vypálil jsem: prehájeji svalil se jen na několik kroků ode mne. Trhnutím páky vyhodil jsem prázdnu patronu, abych vystřelil na jiného, ale uslyšel jsem za sebou spěšné kroky a ohlédl se.

Dyna stanula za mnou se zatoutou v pěst rukou. Dýchala přerývaně, těžce a oči jí blýskaly.

"Zabil's mi otec?"

Spustil jsem pušku k zemi.

Přistoupila těsně ke mně: "Pomstím ho."

"Ty?"

"Zabiji tě."

Couvl jsem před ní. Neohlédla se více na mne a klesla k mrtvému skroucené u samého plotu. Chtl jsem přikleknouti k ní, ale ukázala mi ruku, abych se vzdálil, a řekla mi suše:

"Hažde! Poja pakoj. (Jdi! Pomstím ho.)"

Stál jsem chvíli nehnuté a se sklopenou hlavou, ale pišfalka našeho vůdce mě odvolala a já vzdálil jsem se mlčky i rozechvěv.

Do měsíce zastřelila Dyna jednoho z naší čtyry: byl mně velmi podoben . . .

ZÁKONY O ZAVODŇOVÁNÍ.

"Otázky a odpovědi," vztahující se na zákony o zavodňování pozemků a jejich provádění. Tak nazývá se brožura, kteráž právě vydána byla nákladem Národní Tiskárny, 509-511 So. 12th Str., Omaha, Nebr. V této době, kdy uznáváno jest všeobecně, že není již vládních jiných pozemků schopných vzdělávání vyjmě těch, na kterých zřizuje se zavodňování, přichází Národní Tiskárna touto brožurou dojista vstřícně časové potřeby. Ve způsobě otázek a odpovědí poskytuje se úplně poučení o tom jak zaujímati vládní pozemky za vodňované a jak majetnického práva k nim, totiž zápisu nabýti. Obsah brožury jest úplně autentickým, jelikož jest upraven podle brožury vydané vládní pozemkovou úřadovnou red. Hospodáře p. J. Em. Kroupou. Jednotlivé statě jsou jak následuje: Záborý domovín, 35 otázek a odpovědí. — Pozemky pustinné (desert lands) 10 otázek a odpovědí. — Pobyt na pozemku, 13 otázek a odpovědí. — Prodej a hypotéka, 3 otázky a odpovědi. — Pozemky železniční, 2 otázky a odpovědi. — Sdružení používatelů vody, totiž jak a proč se vodní družstva zakládají, 8 otázek a odpovědí. — Upisování podílů ve vodním družstvu, 2 otázky a odpovědi. — Vodní práva, 5 otázek a odpovědí. — Cena vodního práva, 5 otázek a odpovědí. — Zřízení a vydržování zavodňovacího zařízení, 2 otázky a odpovědi. — Způsob rozvádění vody, 8 otázek a odpovědí. — Celkem obsahuje spisek tento 103 otázek a odpovědí. Čítá 24 stran a prodává se pouze po 10 centech.

NÁRODNÍ TISKÁRNA,

509-511 So. 12th Str., Omaha, Neb.

České knihy za poloviční ceny. Pište si o seznam. Národní Tiskárna, knihkupectví, 509 So. 12th Str., Omaha, Nebr.

JOHN F. ROUŠAR,

předs. a pokl.

TEL. DOUGLAS 1680.

EUGENE PAŘÍZEK,

sekretář.

John F. Roušar Co.

Jediný ryze český velkoobchod na západě

Vínem, kořalkou, jemnými likéry a lahvovým pivem.

Českým hostinským na západě uvádíme ve známost, že jsme otevřeli největší ryze český velkoobchod lahvovým pivem z českého pivovaru Atlas v Chicagu, jakož i čistými, nefalšovanými domácími a importovanými víny, likéry, rosolkami atd. Též vyrábíme hořké víno a kořalku, právě to likéry pro žaludek, atd.

České hostinské žádáme, aby podrželi své objednávky pro naše jednatele, kteří je navštíví a k úplné spokojenosti obslouží. 11f

JOHN F. ROUŠAR CO., 914 FARNAM ST., OMAHA, NEBR.

VACATION TRIPS

Prázdninové výlety do letních resortů v Massachusetts, Michiganu, New Yorku, Vermontu, Ontario, Quebecu, atd. Krásné cesty přes velká jezera, řeku sv. Vavřince a Tisíc Ostrovů.

Zvláštní letní výletní jízdné

—po—

Illinois Central

Dlouhé trvání lístku, liberální zastávky. Podrobné poučení a ceny poskytne: Městská úřadovna, 407 So. 16th Street, Omaha. Tel. Douglas 264. 4-1

Švestkové koláče

Jsou nejlepší, když použijete k nim

L. G. H. POVIDEL

Vzpomeňte si na dálný český kraj, kde jsou vařena čistá, pravá povidla.

L. G. H. POVIDLA jsou vařena ze suchých švestek, nejlepšího cukru a kofení, zaručeně čistá a dobrá. Jedná libra POVIDEL L. G. H. vydá tolik, co dvě libry švestek.

Kupujte povidla L. G. H. a ušetřte peněz.

K dostání jsou všude. Budete-li je žádati, může vám je zaopatřit každý kupec. Prodávají se na libry. — Nepřijíme žádné jiné podmínky. 28-52

Lamon-Gohl Co., vyrábitele

664-666 W. Randolph St., Chicago, Ill.

Starý Triumph BEER

"THEY SAY IT IS THE BEST"

Dětem svým způsobíte velkou radost

když jim dáte dárkem právě vydanou anglickou knížku

Barbora, Our Little Bohemian Cousin,

v níž v povídkové formě vypravuje spisovatelka, pl. Klára Vostrovská-Winiowová, o Barbore a jejích bratřech a sestřích a přátelích, co od jara až do zimy v české vesnici konají a o zvycích, jaké ve staré vlasti panují. Děti někdy nerozumí některému pojmenování různých věcí ve staré vlasti a některým zvykům ve staré vlasti panujícím. Zde se to v této pěkné povídce, která jest ozdobena osmi pěknými obrázky, dozví. Knižka tato každé dítě, které čte anglicky, bude těšiti. Jest svázána v pěkné vazbě, barevným obrázkem ozdobeně a stojí se zásilkou 60 ctů.

Dětem dospějším a americkým sousedům

nejlépe se zavděčíte, když jim dáte dárkem anglickou krásnou knihu

Bohemia and the Czechs,

kterou napsal prof. Will S. Monroe. Obsahuje dějiny vlastní české, životopisy mnohých slavných mužů, spisovatelů, umělců atd., českých, o poměrech v Čechách a na Moravě panujících a mnohé jiné pěkné poučení. Obsahuje též velké množství ilustrací dle fotografií a mapy Čech. — V krásné vazbě plátěné, se zásilkou pouze \$3.00. Adresujte:

Národní Tiskárna,
509-11 So. 12th St. OMAHA, NEBRASKA

Dr. F. J. Stejskal

český lékař
a ranhojič.

CRETE, NEBRASKA.

Úřadovna uložena se nad Steidlovnu lékárnou.

TELEFONY: 11

Office: Black 175. — Indep. 58.
Residence: — 174. — Indep. 58.